Thesis Title Development of Passive Samplers for

Determination of Nitrogen Dioxide, Sulfur

Dioxide and Ozone in Ambient Air

Author Miss Warangkhana Khaodee

Degree Master of Science (Chemistry)

Thesis Advisory Committee Lecturer Dr. Somporn Chantara Chairperson

Lecturer Dr. Urai Tengjaroenkul Member

ABSTRACT

The passive sampling technique was applied for determination of nitrogen dioxide (NO₂), sulfur dioxide (SO₂) and ozone (O₃) in ambient air. In this study, the passive sampler (tube type) was developed to approach the appropriate device for pollutant gases measurement. The parameters including type of diffusion tube, sorbent and absorbing chemical have been investigated. Moreover, the extraction and exposure period have also been optimized. The two different determination methods, ion chromatography (IC) and spectrophotometry, were compared. The accuracy of method was tested and compared with data obtained from active analyzer of air quality monitoring station, Pollution Control Department.

The developed air passive sampler used in this work was consisted of polyethylene diffusion tube and Whatman GF/A sorbent. It was fixed in the protective shelter to reduce the effect from the meteorology. It should be noted that the diffusion tube for O₃ measurement has to be wrapped with aluminium foil to reduce the effect from radiation. Triethanolamine (TEA) added with glycerin was the most appropriate absorbing chemical used for determination of NO₂ and SO₂ by IC and also for NO₂

determination by spectrophotometry, while a mix solution of NaNO₂, Na₂CO₃ and ethylene glycol was selected for ozone determination. In case of spectrophotometry, tetrachloromercurate (TCM) and 1,2-di-(4-pyridyl)ethylene (DPE) in methanol were the suitable absorbing solution for trapping of SO₂ and O₃, respectively.

Study of exposure period for passive sampler illustrated that 24 hr exposure was sufficient for measuring of NO_2 and O_3 in ambient air, whereas at least 3 days was needed for SO_2 determination.

The NO₂ values obtained from both techniques, IC and spectrophotometry, were very closed with values from active analyzer with the difference values less than 5.2%. Concentration of SO₂ obtained from passive sampler, which was determined by IC, was higher than that from active analyzer (>79.8% difference), whereas the SO₂ concentration from spectrophotometry was relatively closed to the active value with the difference values less than 29.2%. The O₃ concentrations obtained from passive sampling were relatively closed to those from active monitoring. IC determination showed both over- and under-estimate values (< 21.1% difference) from active analyzer, whereas O₃ concentrations from spectrophotometry showed only the underestimate value, which was in the range of 13.0-40.0% difference.

It can be concluded that the developed passive sampler showed the efficiency good enough for determination of NO₂ and O₃ in ambient air. In case of SO₂, the values obtained from passive sampler with IC determination were approximately 2 times higher than those from active analyzer due to effect from wall deposition of SO₄²⁻ aerosol in the sampling tube. The effect could be reduced by having a porous membrane at the mouth of the tube. On the other hand, SO₂ from passive sampler, which determined by spectrophotometry gave relatively close value to the active

analyzer. However, the values obtained from IC determination were more precise than those from spectrophotometric system with %RSD less than 11.7.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

การพัฒนาอุปกรณ์เก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟสำหรับการ

หาปริมาณในโตรเจนไดออกไซด์ ซัลเฟอร์ไดออกไซด์

และโอโซนในอากาศโดยรอบ

ผู้เขียน

นางสาว วรางคณา เขาดี

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เคมี)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ คร. สมพร จันทระ

ประธานกรรมการ

อาจารย์ คร. อุไร เต็งเจริญกุล

กรรมการ

บทคัดย่อ

นำเทคนิกการเก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟมาประยุกต์ใช้ในการหาปริมาณของในโตรเจนได ออกไซค์ (NO_2) ซัลเฟอร์ไดออกไซค์ (SO_2) และโอโซน (O_3) ในอากาศ ทำการศึกษาพัฒนาอุปกรณ์ เก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟชนิดหลอด เพื่อหาสภาวะที่เหมาะสมในการหาปริมาณก๊าซซึ่งเป็นสาร มลพิษ โดยเปรียบเทียบชนิดของหลอดแพร่กระจาย ตัวดูดซับ และสารเคมีที่ใช้ในการดูดซับ นอกจากนี้ได้ทำการหาสภาวะที่เหมาะสมในการสกัดตัวอย่างและระยะเวลาที่เหมาะสมในการเก็บ ตัวอย่าง ในการวิเคราะห์ได้ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของสองเทคนิก คือ เทคนิคไอออนโคร มาโตกราฟีและ สเปกโตรโฟโตเมทรี ส่วนความน่าเชื่อถือของการพัฒนาวิธีทำโดยการเปรียบเทียบ ค่าที่ได้กับค่าจากเครื่องตรวจวัดแบบแอกทีฟของสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ กรมควบคุมมลพิษ

อุปกรณ์เก็บตัวอย่างที่พัฒนาแล้วประกอบด้วยหลอด โพลีเอทีลีนซึ่งมีตัวคูดซับเป็นกระดาษ กรองยี่ห้อวัตท์แมน (GF/A) และทำการติดตั้งอุปกรณ์ในวัตถุกำบังเพื่อลดผลกระทบจากสภาพ อุตุนิยมวิทยา สิ่งที่ควรระวังในการวางตัวอย่างเพื่อตรวจวัด โอโซน คือต้องหุ้มหลอดแพร่กระจาย ด้วยอลูมิเนียมฟอล์ยเพื่อลดผลกระทบจากแสง สารเคมีที่เหมาะสมที่สุดในการดูดซับในโตรเจนได
ออกไซด์และซัลเฟอร์ไดออกไซด์ เพื่อการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคไอออนโครมาโตกราฟี คือไตรเอทา
โนลามีนที่มีส่วนผสมกลีเซอรีล ซึ่งยังเป็นสารเคมีที่เหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ในโตรเจนได
ออกไซด์ด้วยเทคนิคสเปกโตรโฟโตรเมทรีอีกด้วย ส่วนสารเคมีที่เหมาะสมสำหรับวิเคราะห์โอโซน
ด้วยเทคนิคไอออนโครมาโตกราฟี คือสารละลายผสมของโซเดียมในไตรท์ โซเดียมใบการ์บอเนต
และ เอทิลีนไกลคอล สำหรับสารเคมีที่เหมาะสมสำหรับใช้ดูดซับซัลเฟอร์ไดออกไซด์ และโอโซน
ในกรณีที่วิเคราะห์ด้วยเทคนิคสเปกโตรโฟโตเมทรี คือเตตระคลอโรเมอร์คิวเรท และสารละลาย
1,2-ได-(เตตระไพริดิล)เอทิลีนในเมทานอล ตามลำดับ

ในการศึกษาเพื่อทคสอบระยะเวลาที่ใช้ในการวางตัวอย่างเพื่อตรวจวัคปริมาณในโตรเจน ไคออกไซค์และโอโซน พบว่าระยะเวลา 24 ชั่วโมงเพียงพอที่จะตรวจวัคก๊าซทั้งสองชนิคได้ ในขณะที่การหาซัลเฟอร์ไคออกไซค์ ต้องใช้ระยะเวลาอย่างน้อย 3 วัน

กวามเข้มข้นของในโตรเจนไดออกไซด์ที่ได้จากการเก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟทั้งการ
วิเคราะห์ด้วยเทคนิคไอออนโกรมาโตกราฟีและสเปกโตรโฟโตเมทรีนั้นมีก่าใกล้เคียงกันกับค่าจาก
เครื่องตรวจวัดแบบแอกทีฟ โดยมีความแตกต่างน้อยกว่าร้อยละ 5.2 สำหรับความเข้มข้นของ
ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ที่ได้จากการเก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟแล้ววิเคราะห์ด้วยเทคนิคไอออนโครมา
โตรกราฟีนั้น มีค่าสูงกว่าค่าจากเครื่องตรวจวัดแบบแอกทีฟ (ค่าความแตกต่างมากกว่าร้อยละ 79.8)
ในขณะที่ซัลเฟอร์ไดออกไซด์ที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคสเปกโตรโฟโตเมทรีมีค่าใกล้เคียง
กับค่าจากเครื่องตรวจวัดแบบแอกทีฟ โดยมีความแตกต่างน้อยกว่าร้อยละ 29.2 ในกรณีของการ
วิเคราะห์โอโซน พบว่าความเข้มข้นที่ได้มีค่าใกล้เคียงกับการตรวจวัดแบบแอกทีฟ โดยที่ค่าจากการ
วิเคราะห์ด้วยเทคนิคไอออนโครมาโตกราฟี ให้ทั้งค่าสูงและค่าต่ำกว่าค่าจากเครื่องตรวจวัดแบบ

แอกทีฟ (ความแตกต่างน้อยกว่าร้อยละ 21.1) ในขณะที่ค่าจากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิคสเปกโตร โฟโตเมทรีนั้นมีเฉพาะค่าที่ต่ำกว่าค่าจากเครื่องตรวจวัดแบบแอกทีฟ โดยค่าที่แตกต่างอยู่ในช่วงร้อย ละ 13.0-40.0

สรุปได้ว่าอุปกรณ์เก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟที่พัฒนาขึ้นมานั้นมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะ นำมาประยุกต์เพื่อวิเคราะห์หาปริมาณในโดรเจนไดออกไซด์และโอโซนในอากาสได้ ส่วนในกรณี ของซัลเฟอร์ไดออกไซด์นั้นค่าที่ได้จากการเก็บตัวอย่างแบบแพสซีฟแล้ววิเคราะห์ด้วยเทคนิค ใอออนโครมาโตกราฟีให้ค่าสูงกว่าค่าจากเครื่องตรวจวัดแบบแอกทีฟประมาณ 2 เท่า เนื่องจากผล ของการตกสะสมของฝุ่นละอองซัลเฟตบริเวณผนังด้านในของหลอดเก็บตัวอย่าง ซึ่งสามารถลด ผลกระทบได้โดยใช้แผ่นเยื่อรูพรุนกั้นบริเวณปากหลอด ในทางตรงกันข้ามค่าที่ได้จากการวิเคราะห์ ด้วยเทคนิคสเปกโตรโฟโตเมทรีนั้นให้ค่าที่ใกล้เคียงกับเครื่องตรวจวัดแบบแอกทีฟ อย่างไรก็ตาม พบว่าค่าที่ได้จากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค ใอออนโครมาโตรกราฟีจะมีความแม่นยำมากกว่า เทคนิคสเปกโตรโฟโตเมทรี โดยให้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสัมพัทธ์น้อยกว่าร้อยละ 11.7

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved